

ע"פ 13424/01/16 - גרדש ניסימוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ע"פ 13424-01-16 ניסימוב נ' מדינת ישראל
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
כב' השופטת מיכל ברק נבו
המערער
גרדש ניסימוב
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

המערער ובאת כוחו עו"ד ורד רייפמן

ב"כ המשיבה עו"ד גל רוזנצוויג

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 42925-02-15 (בית משפט השלום בנתניה) בעבירות של התפרצות לדירה וגניבת רכוש מתוכה ונידון לתקופת מאסר כוללת של שלוש שנים המורכבת מ-30 חודשי מאסר בגין העבירות נושא גזר הדין ומהפעלה בחופף ובמצטבר של שני עונשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו, אחד למשך שנה והשני למשך חצי שנה.

כמו כן נידון המערער לשנת מאסר על תנאי ול-6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום קנס בסך 5,000 ₪ ולתשלום פיצוי למתלוננים בסך 5,000 ₪.

הערעור היה מכוון מלכתחילה כלפי הכרעת הדין וכלפי גזר הדין אך לאחר שעיינו בהודעת הערעור כלפי הכרעת הדין ובהכרעת הדין והבענו דעתנו במהלך הדיון בערעור בנוכחות המערער, חזר בו המערער מהערעור ככל שהוא מכוון כלפי הכרעת הדין.

באשר לערעור כלפי גזר הדין - טוענת ב"כ המערער בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר קבע את מתחם הענישה כך שהרף התחתון שלו עולה ב-4 חודשים על הרף התחתון שהציעה ב"כ המאשימה בטיעוניה בפנינו.

ב"כ המערער טוענת כי בית משפט קמא שגה כאשר הטיל על המערער לפצות את המתלוננים בסכום של ₪ 5,000 והטיל עליו קנס בסכום של ₪ 5,000, כאשר הוא עומד לרצות תקופת מאסר ארוכה יחסית וכאשר הרכוש הגנוב הוחזר למתלוננים סמוך לאחר הגניבה.

ב"כ המשיבה טוען כי עונש המאסר שהוטל על המערער בגין העבירות נושא גזר הדין ומאחר ואלה בוצעו כאשר שני עונשי מאסר על תנאי בני הפעלה תלויים ועומדים נגד המערער, איננו חורג ממדיניות הענישה כפי שבאה לביטוי בפסיקה שנזכרה בגזר הדין על ידי בית משפט קמא.

באשר לעונש הקנס שהוטל על המערער, משאיר ב"כ המשיבה את העניין לשיקול דעת בית המשפט.

אנו רואים עין בעין עם בית משפט קמא את חומרת התנהגותו של המערער נושא הערעור, כאשר פגע בזכות הקניין, בפרטיות ובביטחונם של המתלוננים כאשר פרץ לביתם יחד עם אחר, שזהותו לא ידועה, וגנב את רכושם.

גם אם המתלוננים לא היו בבית בזמן ביצוע הפריצה, הרי אין בכך כדי להמעיט מהנזק שהיה צפוי להם אלמלא לא היו בבית ובכל מקרה, גם כאשר רכושם הוחזר להם סמוך לגניבתו, הרי ביטחונם האישי נפגע ונגרמה להם עוגמת נפש.

היינו מקבלים את מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא אך צודקת ב"כ המערער, וב"כ המשיבה איננו חולק, שבית משפט קמא קבע רף תחתון גבוה מזה שנטען על ידי ב"כ המאשימה בפנינו, גם אם הרף העליון נקבע נמוך מזה לו עתרה ב"כ המאשימה.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מעברו הפלילי של המערער, שהוא בעל 9 הרשעות קודמות בעבירות דומות ועונשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו בזמן ביצוע העבירות לא הרתיעו אותו מלפגוע ברכושו ובביטחונו האישי של הזולת.

עם זאת, קביעת מתחם הענישה כפי שקבע בית משפט קמא, גורם לנו להפחית תקופה מסוימת מתקופת המאסר שהוטלה על המערער בגין העבירות נושא גזר הדין וזו תעמוד על 26 חודשים ומשכך תקופת המאסר הכוללת תעמוד על 32 חודשים החל מיום מעצרו של המערער ביום 14.2.15.

מאחר והמתלוננים לא צורפו כמשיבים לערעור וגם לגופו של עניין, לא מצאנו לנכון להפחית מגובה הפיצוי שנפסק לטובתם, גם בהתחשב בכך שרכושם הוחזר סמוך לאחר גניבתו.

עם זאת, על מנת לאפשר למערער לשלם את הפיצוי למתלוננים, ובהתחשב בתקופת המאסר הארוכה יחסית שהוא אמור לרצות, אנו מפחיתים את הקנס ומעמידים אותו על סכום של ₪ 2,000 או 40 ימי מאסר תמורתו.

הקנס והפיצוי ישולמו בתנאים שנקבעו על ידי בית משפט קמא.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 42925-02-15 (בית משפט השלום בנתניה) יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום, י' אדר ב' תשע"ו (20 מרץ 2016) במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

אברהם טל, נשיא
אב"ד
שמואל בורנשטין, שופט
מיכל ברק נבו, שופטת